01/01/2022

Δοξολογία και Ευλογία βασιλόπιτας στην Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ.Σεραφείμ τελέστηκε σήμερα Σάββατο 1 Ιανουαρίου 2022 στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς, τηρουμένων όλων των προβλεπομένων υγειονομικών μέτρων, η Δοξολογία για το Νέο Έτος και η Ευλογία της Βασιλόπιτας τόσο για την τοπική Εκκλησία, όσο και για τον Δήμο Πειραιά.

Ο Σεβασμιώτατος, επί τη ευκαιρία του Νέου Έτους, ευχήθηκε σε όλους προσωπική και οικογενειακή ευτυχία, δύναμη και υγεία! Μετά το κομμάτι του Χριστού και της Εκκλησίας ο Δήμαρχος Πειραιά Ιωάννης Μώραλης παρέλαβε το κομμάτι για

τον Δήμο.

Παρέστησαν και έλαβαν το κομμάτι της Βασιλόπιτας: ο Υφυπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής Κώστας Κατσαφάδος, οι Βουλευτές Νικόλαος Μανωλάκος και Δημήτρης Μαρκόπουλος, η Αντιπεριφερειάρχης Πειραιά Σταυρούλα Αντωνάκου, ο Γενικός Γραμματέας του Δήμου Πειραιά Βασίλης Ταταρόπουλος, ο περιφερειακός σύμβουλος Νίκος Παπαγεωργίου, ο Πρόεδρος του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Πειραιώς Γεώργιος Ντόζας – Παπαμανώλης, ο Α΄ Υπαρχηγός του Λιμενικού Σώματος Αντιναύαρχος Νικόλαος Ισάκογλου, ο Διοικητής της Ναυτικής Διοίκησης Αιγαίου Αρχιπλοίαρχος Στυλιανός Δημόπουλος, ο Κεντρικός Λιμενάρχης Πειραιά Αρχιπλοίαρχος Γεώργιος Σκανδάλης, ο Γενικός Αστυνομικός Διευθυντής Πειραιά Ταξίαρχος Πρωτεσίλαος Κωστάντζος, ο Αρχιπλοίαρχος του Λιμενικού Σώματος Ε.Πετρόπουλος, από την 871 ΑΒΕΚ ο Συνταγματάρχης Ευάγγελος Ψαριανός, ο υποδιοικητής της ΕΚΣΕΔ/ΑΤ Επισμηναγός Σφηναρολάκης Θεοδόσιος, από την Διοίκηση Λιμένος Πειραιώς ο κ.Φισφής, ο πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Πειραιώς Νικόλαος Πλατανησιώτης, οι πολιτευτές Μίνα Σαμαρά και Πέτρος Μούγιος, από τον Εμπορικό Σύλλογο ο Αγκόπ Οβακιμιάν, ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Κρητών «Η ΟΜΟΝΟΙΑ» Θεόδωρος Τσόντος, ο ειδικός γραμματέας του Πειραϊκού Συνδέσμου Ιωάννης Αλιφραγκής και ο δημοσιογράφος Ιωάννης Κανατσέλης.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και εφέτος, πρωτοχρονιάτικα κάλαντα απέδωσε η μουσικά μπάντα του Δήμου Πειραιά και μέλη της Αδελφότητας Κρητών «Η ΟΜΟΝΟΙΑ».

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΕΠΙ ΤΗι ΠΡΩΤΗι ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ 2022
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, ΦΑΛΗΡΟΥ, ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΕΝΤΗ
Σ Ε Ρ Α Φ Ε Ι Μ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΚΛΗΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ
ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΥΤΟΥ

Τέκνα μου ἀγαπητά καί περιπόθητα,

Τὰ πρῶτα μας βήματα διανύουμε σὲ τοῦτο τὸ νέο ἔτος κι ἡ ψυχή μας λαχταρᾶ νὰ γιορτάσει καὶ νὰ χαρεῖ. Ὅμως εἶναι ἀλήθεια πὼς ἀρκετὰ εἶναι ἐκεῖνα ποὺ μᾶς δυσκολεύουν νὰ ἀφεθοῦμε στὸν εὐφρόσυνο χαρακτήρα τῶν μεγάλων ἑορτῶν τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου. Τὰ ὅσα ἔχουμε ζήσει τὰ τελευταία δύο χρόνια ἐξαιτίας τῆς πανδημίας καὶ ὅλων ἐκείνων ποὺ τὴ συνόδευσαν, μὰ κι αὐτὰ ποὺ ἔχουμε μπροστά μας, γεννοῦν δίκαια προβληματισμό καὶ ἀγωνία. Ὁ νοῦς μας κινεῖται ἀδιάκοπα, ἄλλοτε πρὸς τὸ παρελθὸν κι ἄλλοτε πρὸς τὸ μέλλον. Ἐπιστρέφουμε στὶς πληγές μας

καὶ στὰ παθήματά μας, σ’ ἐκεῖνα ποὺ πέρασαν· καὶ ἔπειτα, συναντιόμαστε μὲ τοὺς φόβους μας καὶ τὶς ἀνησυχίες μας, μ’ ἐκεῖνα ποὺ ἐνδέχεται νὰ ᾽ρθουν.

Καὶ εἶναι ἀλήθεια πὼς πολλοὶ ἀπὸ ἐμᾶς στρεφόμαστε πρὸς τὸ παρελθὸν ἀναπολώντας τὰ ὄμορφα χρόνια ποὺ πέρασαν. Μιλοῦμε γιὰ καλὲς ἐποχὲς, ποὺ ἡ ζωὴ ἦταν ἀλλιῶς. Ἐξωραΐζουμε τὰ περασμένα, ἐξιδανικεύοντας τὰ ὅσα ἔχουμε ζήσει. Μὰ ἡ προσέγγιση αὐτὴ σὲ πολλὰ ὑστερεῖ. Γιατὶ εἶναι βέβαιο πὼς καὶ παλαιὰ ὑπῆρχαν μεγάλα προβλήματα στὴν ἀνθρωπότητα. Πολέμους καὶ ἀσθένειες, καταστροφὲς καὶ ἀτυχήματα, πάθη καὶ κακίες συναντᾶ κανεὶς σὲ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρώπινη ἱστορία. Κι ἄν ἐμεῖς δὲ δοκιμαστήκαμε μὲ κάποια μεγάλη συμφορά, ὀφείλουμε νὰ παραδεχθοῦμε πὼς στὸ παρελθὸν ἀποτύχαμε νὰ προετοιμάσουμε τοὺς ἑαυτούς μας γιὰ ὅσα ἡ ζωὴ μᾶς ἐπεφύλασσε. Ἄν σήμερα δὲν στεκόμαστε στὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, αὐτὸ ὀφείλεται στὸν τρόπο ποὺ πολιτευτήκαμε στὰ παρελθόντα ἔτη.

Φυσικὰ ὑπάρχουν κι ἐκεῖνοι ποὺ μιλοῦν γιὰ τὸ παρελθὸν μὲ ἀρνητισμὸ καὶ ἀπαξίωση. Τὰ ἄτομα αὐτὰ μὲ εὐκολία ἀποδομοῦν στὸ ὄνομα τῆς προόδου ὁ,τιδήποτε σχετίζεται μὲ τὰ περασμένα. Κι εἶναι ἐντυπωσιακὸ πὼς αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἐνῶ αὐτοπροσδιορίζονται ὡς σύχρονοι καὶ σημερινοί, παρὰ ταῦτα ἀσχολούνται σχεδὸν ἐμμονικὰ μὲ τὸ παρελθόν, κατηγορώντας καὶ καταγγέλοντας κάθε παραδοσιακὴ μορφὴ καὶ ἔκφραση τῆς ζωῆς. Αὐτή τους ἡ στάση δημιουργεῖ ἕνα τεράστιο χάσμα καὶ μιὰ μεγάλη ὀξύτητα μεταξύ παρελθόντος καὶ παρόντος. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἰδεολογικῆς διάστασης εἶναι νὰ καλλιεργεῖται μιὰ αἴσθηση ἀσυνέχειας τῆς ζωῆς, ποὺ φέρει τὴ θλίψη μιᾶς ὀρφάνιας.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη, ὑπάρχουν κι ἐκεῖνοι ποὺ ἐξετάζουν ἐπισταμένα τὸ μέλλον. Ἡ ἐπιστημονική μας κατάρτιση καὶ ὁ τεχνολογικός μας πολιτισμὸς μᾶς παρέχει πολλὰ ἐργαλεῖα πρὸς τούτη τὴ διερεύνηση. Στατιστικὰ μοντέλα, μέθοδοι ἀνάλυσης δεδομένων, ὑπολογιστὲς μὲ τεράστιες δυνατότητες προσπαθοῦν ν’ ἀπαντήσουν στὸ ποῦ ὁδηγεῖται ἡ ἀνθρωπότητα, ὁ πλανήτης, ἡ οἰκουμένη. Κι ἐνῶ ὅλα αὐτὰ ἔχουν τὴ σημασία τους καὶ πολλὰ μποροῦν νὰ προσφέρουν στὸν ἄνθρωπο, εἶναι φανερὸ πὼς συχνὰ ἀστοχοῦν, πὼς πολλές φορὲς δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ κατανοήσουν τὴν πολυπλοκότητα τοῦ μυστηρίου τῆς ὕπαρξης. Τοῦτο πιστεύουμε πὼς ὀφείλεται στὴν ἔλλειψη ταπεινοῦ φρονήματος, ἐκείνου ποὺ θὰ μᾶς ἐπέτρεπε νὰ ἔχουμε μιὰ πιὸ καθαρὴ ματιὰ πρὸς τὴ ζωή, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ τὴν ἔπαρση καὶ τὴν ἀλαζονεία.

Τὸ μέλλον ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενο ἐνασχόλησης καὶ κάποιων θρησκευτικῶν

ἀτόμων. Ἐκεῖνοι ἔχοντας μεγάλη ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό τους, πιστεύοντας ἀκράδαντα στὴν μεγάλη τους ἀρετή, ἀποφαίνονται γιὰ τὰ ὅσα πρόκειται νὰ συμβοῦν. Μιλοῦν μὲ βεβαιότητα καὶ σιγουριὰ γιὰ πράγματα ποὺ καθόλου δὲν ξέρουν καὶ ἀποδίδουν στὸν ἑαυτό τους χαρίσματα ποὺ ὁ Θεὸς δὲν τοὺς ἔχει δώσει. Ζοῦν στὴν πλάνη καὶ δυστυχῶς παίρνουν καὶ ἄλλους στὸ λαιμό τους. Σπέρνουν τὸ φόβο, διχάζουν, σκοτίζουν μετέχοντας στὴ μερίδα τῶν ψευδοπροφητῶν γιὰ τοὺς ὁποίους ὁ Χριστὸς μᾶς εἶχε προειδοποιήσει πὼς θὰ ᾽ρθοῦν.

Ἡ Ἐκκλησία ὅμως ἔρχεται νὰ μᾶς προσκαλέσει σ᾽ ἕναν ἄλλον τρόπο προσέγγισης τοῦ χρόνου. Ἕναν τρόπο ποὺ δὲν ἀπολυτοποιεῖ οὔτε τὸ παρελθὸν οὔτε τὸ μέλλον. Ἕναν τρόπο ποὺ δὲν μερίζει τὴ ζωή, ἀλλὰ συνθέτει καὶ ἑνώνει καὶ ἀναδημιουργεῖ τὸ κόσμο. Καὶ τοῦτος ὁ τρόπος γίνεται φανερὸς μέσα στὴ λειτουργική Της ζωή.

Κάθε φορὰ ποὺ ἄρχεται ἡ θεία Λειτουργία καλούμαστε νὰ ζήσουμε στὸ τώρα τὰ ὅσα ἔγιναν καὶ ἐκεῖνα ποὺ πρόκεται νὰ γίνουν.

Μέσα στὴ Λειτουργία ζοῦμε τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἐνσάρκωση καὶ τὴ γέννηση, τὴ διδαχὴ καὶ τὴ θαυματουργία, τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάσταση. Τοῦτα τὰ ἱστορικὰ γεγονότα ποὺ ἐξελίχθηκαν στὸ παρελθὸν γίνονται πράξεις τοῦ παρόντος χρόνου, γίνονται τώρα, καὶ ἐμεῖς μετέχουμε σὲ αὐτὰ ὡς μάρτυρες αὐτόπτες καὶ αὐτήκοοι.

Καὶ τὴν ἴδια στιγμή ἡ θεία Λειτουργία μᾶς ὁδηγεῖ στὴ Βασιλεία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, στὰ ἔσχατα, ἐκεῖ ποὺ ὁ χρόνος πληρώνεται καὶ ἐκπληρώνεται. Ὁ ἄνθρωπος ζεῖ τὸν Παράδεισο τὴν ὥρα τῆς λατρείας, ζεῖ τὴν Κοινωνία τοῦ Χριστοῦ, βλέπει Θεοῦ πρόσωπο καὶ ἀξιώνεται νὰ θεωθεῖ κι ἐκεῖνος κατὰ χάριν στὸ μέτρο τῆς δεκτικότητάς του.

Στὴν Θεία Λειτουργία τῶν Ὀρθοδόξων τὰ πάντα γίνονται ἕνα «νῦν καὶ ἀεὶ», ἕνα τώρα ποὺ ἔχει τὴν προοπτικὴ τῆς αἰωνιότητας. Ἔτσι ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νὰ ζήσουμε τὸ νέο ἔτος. Εἶναι ὁ χρόνος τῆς σωτηρίας μας, ὁ καιρὸς νὰ παλαίψουμε καὶ νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ νὰ τιμήσουμε τὸ παρελθὸν καὶ γιὰ νὰ οἰκοδομήσουμε τὸ μέλλον. Τί κι ἂν οἱ δυσκολίες εἶναι πολλὲς; Τί κι ἂν ὁ θάνατος ἔχει σκορπίσει τὴ σκιά του παντοῦ; Ἡ Ζωὴ ἔχει τὴ δύναμη νὰ ὑπερνικήσει τὶς δυσκολίες. Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ σήμανε τὴν ἀπαρχὴ τῆς νίκης ἐπὶ τοῦ θανάτου.

Ἡ νέα χρονιά, τὸ 2022, εἶναι ὁ κατάλληλος καιρὸς γιὰ νὰ ζήσουμε, νὰ παλέψουμε καὶ νὰ νικήσουμε τὶς δυσκολίες: τὸν φόβο καὶ τὴν ἀσθένεια, τὸ ψέμα καὶ τὴ διχόνοια, τὰ πάθη μας καὶ τὰ παθήματά μας. Ἂς σταματήσουμε νὰ στρέφουμε τὸ νοῦ μας μὲ ἀπελπισία στὸ παρελθόν· ἂς παύσουμε νὰ εἰκάζουμε γιὰ ἐκεῖνα ποὺ τὸ μέλλον θὰ φέρει. Τὸ τώρα εἶναι τὸ πολύτιμο δῶρο τοῦ Θεοῦ σὲ μᾶς. Ἂς ζήσουμε μὲ ἀξιοπρέπεια καὶ εὐθύνη, μὲ τιμὴ καὶ δικαιοσύνη, μὲ πίστη καὶ ἀγάπη.

Εὐχόμαστε ὁ Τριαδικὸς Θεὸς νὰ εὐλογεῖ ὅλους Σας, νὰ δωρίζει ὑγεία καὶ πρόοδο καὶ προκοπὴ στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα, καὶ νὰ μᾶς ἀξιώνει νὰ ἑορτάζουμε μὲ εὐφροσύνη τὰ μεγαλεῖα Του.

Εὐλογημένο, ὑγιεινό καί εἰρηνικό τό νέο ἔτος!

Μετά πατρικῶν εὐχῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ